

טיסת המזות של 4XAKC

שבעה אנשים היו אחראים למטוס המזות כטיסתו האחרונה. בידיהם היו נתונים חייהם של 51 נוסעים מרחבי העולם. שבעה אלה אומנו והוכשרו במיוחד להתמודד עם הסכנות האורבות כשמים. אולם הם לא יכלו לעמוד מול פגזי מטוסי הסיוון. הם מתו עם מטוסם. וזה סיפורם.

טייסו של צ'יצ'יל

מהל המנגנון סגר את התיק. הוא נאנח, ניער את ראשו כאילו רצה לזשז' תחרר מזכרונותיו, ונטל תיק חדש. הוא קרא בקול רב:

פטיני רגינדר הינקס, תיק מספר 6147. סטן הינקס. קפטן סטן הינקס. מי לא הכיר את קפטן סטן הינקס? הוא בא לאלזל כשמאחוריו מיליוני קילומטר אויר. הוא היה טייס ברא.פ. פימד על המטוס המיוחד של אויטת פירון, אשת נשיא ארגנטינה, כעסיירה במדנת אירופה בשנת 1949. חבריו אף סיפרו כי שימש פעם כטייס הפרטי של וינסטון צ'רצ'יל וכי בין נוסעיו נמנתה הנסיכה אליזבת, זו הישבת עתה על כס המלוכה של בריטניה.

כפתח התיק — מכתב כתוב כתיב ברור ומתמשך, על נייר כחול: פנייתו של הקבר-ניט הינקס, אנגלי ממוצא יהודי, להתקבל כטייס בחברת התעופה הישראלית.

אחרי-כך פספס הבחינה, הערות הבחינים, טוכס הפרטים האישיים: ליד 1920, חניך אוניברסיטת קמברידג' המפורסמת, מפקד הכנף 45 של חיל האויר המלכותי במלחמת העולם, זכה במדליה מידי המלך, מאו, קברניט מטוסי נוסעים מסביב לכדור הארץ.

בן-שך נזכר בפגישתם הראשונה. הינקס נכנס אז למשרד בלוד — גבוה (1.82 מטר), רחב, שיער שחוב מתולתל, עיניים חומות, שפם קטן וגוון ומנומס — כל מלה, כל חנועה, אמרה אדיבות אנגלית מאופקת. הוא שפץ בטחון ויכולת מקצועית. ביום שהצטרף לאלזל כקצין ראשון, לפני ארבע שנים וחצי, נוסף לחברה זו כוח מקצועי מעולה. לפני שנה מונה כמפקח טיסות ומבצעים.

בתל-אביב, בילה הינקס בחברת טייסים וידידים אישיים. הוא עכר דירה, מילא את הבאר, והיה מוכן לקבל כל אורח. אנשים שהוצבו לצוותו היו תמיד מרוצים. כי קפטן הינקס היה ידוע כאדם, לא רק כטייס. גם בשבילו היתה טיסה 402 טיסה מיוחדת. שבועיים לפני כן שכר דירה בצפון תל-אביב,

מתה עם קפטן הינקס, האיש שהטיס אותה לחופה בתל-אביב.

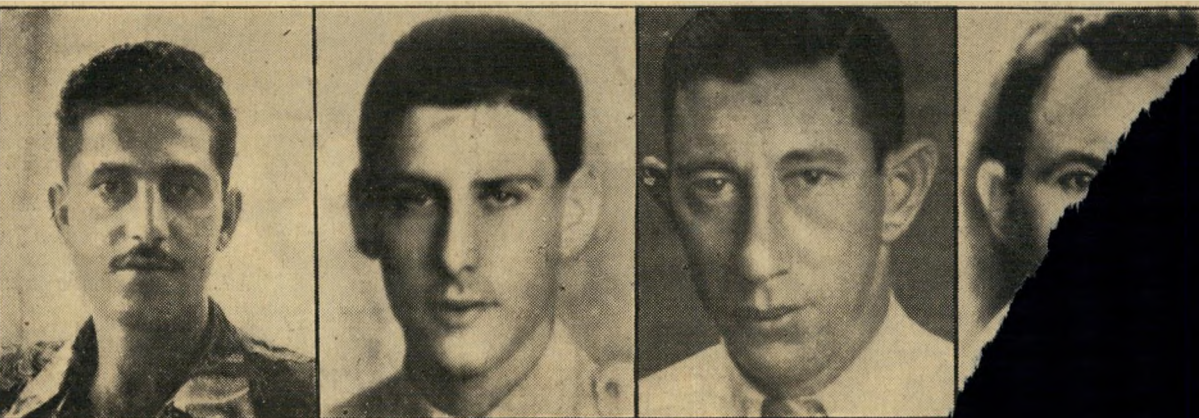
„שלום שרה...“

בן-שך רכז לאחור, הסיר את משקפיו הקרן העבות. לא היה לו כמעט צורך לעבור על התיק הבא כדי לזכור את פרטיו.

• **שרה אצ'רקן, תיק מספר 3179.**

ריהט אותה כראי, קנה את המזון ואת מאות הדברים הקטנים הדרושים לגבר המתכוונן לנשואיו. הוא לא הספיק לגור בדירה, מילא את כל זמנו החופשי בהכנת הבית לקבלת אשתו החדשה.

הוא הכיר אותה „באיוה מקום בשמים“. הוא היה טייס, היא היתה דיילת בחברת התעופה הסקנדינבית. כשהמריא 4X-AKC מלונדון, לטיסתו האחרונה, היתה מרגריט לטטרוב מורגן בין הנוסעים. כשהתרסק,

לרו: קצין ראשון בן-פורת, מהנדס טייס סיד צ'למרט, אלחוטאי רפאל גולדמן, דייל אלברט צוות של טיסת המזות, אשר נסתיימה באסון הטראגי בהרי בולגריה הפראיים ליד הגבול היווני.

שרה הזוהרת, כפי שהכירוה אלפי נוסעים של אל-על וידידים. למעלה: שרה כקצינת ח"ן. מימין: שרה בתפקידה כדיילת.

איאפשר היה לראותה עוברת ברחוב מבלי להפנות אליה את הראש. איאפשר היה לפגוש את עיניה החייכניות מבלי לומר לה: „שלום שרה.“ היא היתה לא רק יפה, היה בה משהו מיוחד, משהו שהעיד כי לא נערה-זוהר של סתם חבורה מתחת למדי הדיילת האלגנטיים, אלא אישיות בעלת ייחוד.

גבוהה (1.69 מטר), בלונדינית, יל דת חיפה והניכת בית-ספר תיכון למסחר בתל-אביב, עברה שרה קורס קצינות של צה"ל לפני לפנתה להתקבל כדיילת באל-על. או היה שמה איזמאילוב. בטופס האישי, ליד המל"ם „מיבנה הנוף“ כתבה בעפרון: תמיר.

עד מיסך — טופס מיבחן הקבלה, אותו יום נתקבלו לראיון למעלה משלושים מועמדי דוח לקורס הדיילות. הן נכנסו אחת אחת, ענו לשאלות ועדת הבוחנים: ידיעה שפות, הופעה, נימוסין, הכרת הארץ. ואז נכנסה ערה. אחד החברים העיר אחר-כך: „היא בדיוק מה שאנחנו מחפשים!“

בועדת-המיון ישבה גם מומחית אמריקאית להדרכת דיילות-אוויר. בשולי הטופס של שרה כתבה בדיו כחולה: אינה יודעת צר-פתית או איטלקית. אבל מושכת מאוד. יש לה הופעה נאה ואישיות משכנעת. שרה נתקבלה.

אחר כך, מתייקקים מכתבים בשפות שונות, ממקומות שונים על פני כדור הארץ. לכולם נושא משותף: שבחים מפי נוסעים שנסעו עך שרה והתרשמו ממנה עד מאד. 12.9.54 — תאריך חשוב מאוד בחייה של שרה. ביום זה נישאה למייק אצ'רקן, סרן בצה"ל. החברה שלחה לה או מיברק ברכה לכבוד המאורע. שבועיים לפני כן, הועלתה לדרגת דיילת א'.

כאשר נהרגה, ביום השלישי 26.7.1955, מלאו לשרה 28 שנה.

„אכנס כשאחזור...“

התיק הבא היה תיק ירוק עבה:

• **סיריל סידני צ'למרט, תיק מספר 2058.** בחור נמיך, רזה, שחרחר, תווירפנים עבים, נולד ביוהנסבורג שבדרום אפריקה לפני 24 שנה. בשנת 1951 בא עם מח"ל-התנייס להיל-האויר. את מקצוע-ההנדסה הארית למד בחיל האויר הדרום-אפריקאי... ובסכניון בלונדון.

מקניין... אנשים כמוהו משתדלים, בדרך כלל, ללמוד על אנגליותה, על ייחודה. לא כן סיד. הוא התחנך עם חנה גריי נערה ירושלמית, השתקע בתל-אביב. לפני שלוש שנים נולד לו בן. הוא חול לחשוב על עצמו (המשך בעמוד 13)